

Dato: 30. april 2002
Kontor: 2.ø.kt.
J.nr.: 1999/1425-11

Afgørelse af 01-03-07 - Selskab 1 (1999/1425-11)

Der kræves klare holdepunkter for at tilsidesætte en kommunes forklaring om, at kommunen ikke havde kendskab til, at selskabet drev en væsentlig del af sin virksomhed i en anden kommune (§ 12, stk. 2, 3. pkt.)

Sagens baggrund

A Kommune har i brev af 14. juli 1999 klaget til Fordelingsnævnet over, at **B** Kommune som hjemstedskommune har afvist at foretaget fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten for **S1** for skatteåret 1996.

A Kommune ville, hvis de almindelige krav ved fordeling af selskabsskat var opfyldt, være berettiget til en andel af selskabsskatten på ca. 83.200 kr.

Fordelingsproblemet

B Kommune gav ved brev af 16. juni 1997 tilladelse til sambeskatning mellem moderselskabet **S1** der har hjemstedskommune i **B** og **D1**, der har hjemstedskommune i **A**. Af brevet fremgår alene hvor virksomhederne har hjemstedskommuner, men ikke hvor de rent faktisk driver virksomhed.

A Kommune modtog den 5. november 1997 fra **B** Kommune en kopi af tilladelsen.

Det fremgår af **A** Kommunes brev af 14. juli 1999, at kommunen undlod at foretage anmeldelse om viderefordeling af selskabsskatten til **B** Kommune, idet **B** Kommune i forbindelse med tilladelse til sambeskatningen efter **A** Kommunes opfattelse var bekendt med, at selskabet drev virksomhed i **A** Kommune.

B Kommune har i brev af 17. august 1999 oplyst, at kommunen ikke anser **A** Kommune berettiget for andel i selskabsskatten fordi **A** Kommune ikke har foretaget anmeldelse om andel af selskabsskatten indenfor tidsfristen i kommuneskattelovens § 12, stk. 2, 1. pkt. Endvidere afviser **B** Kommune at være bekendt med, at selskabet havde en væsentlig aktivitet i **A** Kommune, hvorfor **B** kommune ikke efter reglerne i kommuneskattelovens § 12, stk. 2, 3. pkt. mener sig forpligtet til at inddrage **A** Kommune i fordelingen.

Bedømmelse af sagen

Det fremgår af kommuneskattelovens § 12, stk. 2, at:

'De kommuner, der anser sig for berettigede til andel i skatten fra et selskab eller en forening m.v., skal inden udgangen af september måned i det kalenderår, der følger efter indkomståret, eller ved et forskudt indkomstår inden udgangen af september måned i kalenderåret efter det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for, anmelde dette til den kommune, der er nævnt i stk. 1.

(.....)

Er den kommune, der er nævnt i stk. 1, i øvrigt bekendt med, at vedkommende selskab eller forening m.v. i det pågældende indkomstår tillige har drevet en væsentlig del af sin virksomhed i andre kommuner, inddrages disse i fordelingen.'

Der ses ikke i forarbejderne til bestemmelsen at kunne hentes bidrag med hensyn til, hvor meget der nærmere skal til, for at en kommune kan anses at have kendskab til et selskabs virksomhed i en anden kommune.

Fordelingsnævnet har i en tidligere lignende sag - 1994/1425-6 - den 1. juli 1994 udtalt følgende:

'I en situation, hvor en kommune ikke tidligere har været inddraget i fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten for et selskab, er hovedreglen, at vedkommende kommune for at blive inddraget i fordelingen skal indgive anmeldelse herom til selskabets hjemstedskommune (§ 12, stk. 2, 1. punktum, i lov om kommunal indkomstskat).

Som en undtagelse fra dette krav om anmeldelse er det bestemt, at hjemstedskommunen, hvis den i øvrigt er bekendt med, at selskabet driver en væsentlig del af sin virksomhed i andre kommuner, da af egen drift skal inddrage disse i fordelingen (lovens § 12, stk. 2, 3. punktum).

Bl.a. ud fra denne regels karakter af en undtagelsesbestemmelse må nævnet mene, at der i givet fald må foreligge meget klare holdepunkter for det modsatte, hvis nævnet skal tilsidesætte en forklaring fra en kommune om, at den ikke har været bekendt med, at et selskab driver en væsentlig del af sin virksomhed i andre kommuner.'

Efter kendskabsreglen i 3. punktum er det en betingelse, at fordelingskommunen subjektivt direkte er bekendt med, at selskabet driver virksomhed i en anden kommune, og at denne virksomhed er en væsentlig del af den samlede virksomhed.

På den baggrund og på grund af kendskabsreglens karakter af en undtagelsesregel må foreligge meget klare holdepunkter for det modsatte, hvis nævnet skal afvise en forklaring fra en fordelingskommune om manglende kendskab til at et selskab driver en væsentlig del af sin virksomhed i andre kommuner.

Spørgsmålet er herefter, om der foreligger sådanne klare holdepunkter for at afvise

B Kommunes forklaring om, at kommunen ikke var bekendt med at
S1 drev virksomhed i kommuneskattelovens forstand i **A** Kommune.

Af **B** Kommunes tilladelse af 16. juni 1997 til sambeskatning fremgår det alene om **D1** at selskabet har hjemstedskommune i **A**. Det fremgår ikke om selskabet rent faktisk driver virksomhed i **A** Kommune, og der er slet ikke oplysninger om, at der i givet fald er tale om en væsentlig del af den samlede virksomhed. Tilsvarende fremgår det ikke direkte af **D1** selvan-givelse for 1996 med ansøgning om sambeskatning, at selskabet har drevet en væsentlig del af sin virksomhed i **A** Kommune. Selv om der er dokumentation for at

selskabet har tilknytning til **A** Kommune, er der næppe tilstrækkelige klare holdepunkter for at tilsidesætte **B** Kommunes forklaring om, at kommunen ikke var bekendt med, at selskabet drev en væsentlig del af sin virksomhed i kommuneskattelovens forstand i **A** Kommune.

Nævnets afgørelse

Nævnet træffer herefter følgende afgørelse:

Der gives **B** Kommune medhold i, at **B** Kommune ikke har pligt til at inddrage Aars Kommune i fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten for **S1** for indkomståret 1996.

Afgørelsen er baseret på, at nævnet ikke har fundet klare holdepunkter for at tilsidesætte **B** Kommunes forklaring om, at kommunen ikke havde kendskab til at selskabet drev en væsentlig del af sin virksomhed i **A** Kommune.

[.....]

P.N.V.

Christian Trønning

/Ib Kok Hansen